

COMBEI, SIMION

Arhimandrit

N. 16 iun. 1891, Zănoaga, Dolj - m. 15 apr. 1979 ,
Mănăstirea Frăsinei, Vâlcea

Numele de botez Ștefan.

S-a hotărât să devină mirele lui Hristos încă de la vârsta de 16 ani, devenind frate la mănăstirea Frăsinei. A fost educat de arhim. Porfirie Bucurescu care l-a tuns în monahism, primind numele de Simion (21 nov. 1912). S-a înrolat ca voluntar (aug. 1916) la Regimentul 2 Vâlcea, compania a 8-a, în cadrul serviciului de ambulanță și asistență religioasă, participând la marile bătălii din vara anului 1917, fiind și rănit; a fost demobilizat (10 feb. 1918) și revine la mănăstirea Frăsinei.

A fost ierodiacon (29 nov. 1922); ieromonah; stareț al mănăstirii Frăsinei (1927 - 15 mart. 1941; 1 nov. 1942 - 20 sept. 1959 când a fost arestat); arhimandrit, fiind ridicat la acest rang de episcopul Vartolomeu Stănescu (1938).

S-a opus alungării tinerilor călugări din mănăstire fiind arestat pentru acest motiv (20 sept. 1959); execută sentința de condamnare în închisoarea de la Pitești; după eliberare (29 iun. 1960) se reîntoarce la mănăstirea Frăsinei unde rămâne până la decesul său.

Mormântul său se află în incinta mănăstirii.

Pentru faptele sale de eroism pe câmpul de luptă a fost decorat cu Crucea *Regina Maria*, Crucea 1916-1918 cu baretele Mărăști, Mărășești, Olt, Medalia *Victoria*, Ordinul *Meritul Bisericesc*.